

Gergely János

műsorok főszerzője, szereplője, kellékek készítője, lakodalmi örökös vőfély

Sárpilis, 1915. szeptember 03.-án született Sárpilisen. Családja saját elmondása szerint, ötödízben sárpilisi, így tökéletesen Sárközi. Elemi iskolai tanulmányait Sárpilisen végezte el. Sárpilisi Népi Együttesben szervezői szerepet töltött be, az egész falu bizalmát élvezte, tudott az emberekhez emberi módon beszélni. Hallgattak rá. Az együttesnek nem csak technikai ügyeit intézte, kivette részét a néphagyományok, népdalok gyűjtéséből is. Ő lett a csoport lakodalmi kikérője, vőfélye, ceremóniamestere, az általa írt és elmondott rigmusokat jól ismeri ma már Sárközben mindenki, aki valaha is kapcsolatba került a néphagyományokkal. Az együttes alapításának 15. évfordulóján ő is megkapta a hivatalos elismerést Szocialista Kultúráért kitüntetését.

Szinte mindegyik sárközi lakodalmi köszöntőjében szerepelt valami módon szülőfalujának, Sárpilisnek a neve. Sikerek után jöttek a keserűségek és a pofonok is. Ő még bírta volna, de sokan úgy érezték, nincs már rá szükség. Keserűségében a versíráshoz menekült, de még ekkor is Sárpilisért aggódott.

„Sárpilist tapossák nincs már neki helye,
Sárközi meghívón ott sincs már neve.
Hiába tapossák, úgysem fog elveszni,
Mert e kicsiny falu neve elő fog kerülni. „

1992. február 12.-én szólította el a halál közlünk, azóta is hálásan emlékezik meg róla évente Sárpilis apraja nagyja.

Elismerések:

Szocialista Kultúráért kitüntetés.

Sárpilis Község Képviselő-testülete Posztumusz Díszpolgári címmel adományozott
hsz:53/2002.(VIII.07.) KT

